

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-725/14

**Aalberts Industries NV
przeciwko**

Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Odpowiedzialność pozaumowna – Artykuł 47 karty praw podstawowych – Rozsądny termin na wydanie orzeczenia – Okoliczności właściwe dla sprawy – Znaczenie sporu – Złożoność sporu – Zachowanie stron i zaistnienie kwestii incydentalnych – Brak okresu nieuzasadnionej beczynności

Streszczenie – wyrok Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 1 lutego 2017 r.

1. *Odpowiedzialność pozaumowna — Przesłanki — Bezprawność — Szkoda — Związek przyczynowy — Przesłanki kumulatywne — Niespełnienie jednej z przesłanek — Oddalenie skargi o odszkodowanie w całości*

(art. 340 akapit drugi TFUE)

2. *Postępowanie sądowe — Czas trwania postępowania przed Sądem — Rozsądny termin — Kryteria oceny*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47 akapit drugi)

3. *Postępowanie sądowe — Czas trwania postępowania przed Sądem — Rozsądny termin — Spór co do istnienia naruszenia reguł konkurencji — Czas trwania postępowania uzasadniony złożonością sprawy, zachowaniem stron i brakiem okresu niewyjaśnionej beczynności — Brak naruszenia rozsądnego terminu*

(art. 107 TFUE, 108 TFUE; Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47 akapit drugi)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 26, 81)

2. Nie ulega wątpliwości, że czas trwania postępowania w danej sprawie, który wyniósł ponad cztery lata i trzy miesiące, wydaje się *prima facie* bardzo długi. Rozsądny termin na wydanie orzeczenia powinien być jednak oceniany w zależności od właściwych dla każdej sprawy okoliczności, a w szczególności – znaczenia sporu dla zainteresowanego, złożoności sprawy a także zachowania stron i zaistnienia kwestii incydentalnych.

Wykaz właściwych kryteriów nie jest wyczerpujący i ocena kwestii rozsądnego charakteru rzeczoności terminu nie wymaga systemowej analizy okoliczności sprawy pod kątem każdego z nich, jeżeli czas trwania postępowania wydaje się uzasadniony w świetle jednego z tych kryteriów. Tak więc złożoność sprawy lub opieszale zachowanie skarżącego mogą zostać uwzględnione, by usprawiedliwić zbyt długi

prima facie termin. Wynika stąd, że rozsądny charakter terminu nie może być badany poprzez odniesienie do szczególnej górnej granicy, ustalonej w sposób abstrakcyjny, lecz powinien być oceniany w każdym przypadku w zależności od okoliczności sprawy.

(zob. pkt 34–38)

3. Nie narusza art. 47 akapit drugi Karty prawa podstawowych Unii Europejskiej postępowanie, które się toczyło przed Sądem w sprawie z zakresu konkurencji, a którego czas trwania wyniósł ponad cztery lata i trzy miesiące i jest uzasadniony w świetle okoliczności właściwych dla rzeczonyj sprawy, w szczególności jej złożoności faktycznej i prawnej, zachowania stron oraz braku okresu niewyjaśnionej bezczynności na każdym etapie postępowania w tej sprawie.

Przed wszystkim bowiem w okresie od zakończenia pisemnego etapu postępowania, które nastąpiło wraz ze złożeniem dupliki do otwarcia ustnego etapu postępowania dokonano w szczególności syntezy argumentów stron, przygotowano sprawę do rozpoznania, przeprowadzono analizę stanu faktycznego i prawnego sporów oraz przygotowano ustny etap postępowania. W tym względzie skargi dotyczące stosowania przez Komisję prawa konkurencji cechują się stopniem złożoności wyższym niż inne rodzaje spraw, zważywszy w szczególności na długość zaskarżonej decyzji, obszerność akt oraz konieczność przeprowadzenia szczegółowej oceny licznych i złożonych faktów, często rozciągniętych w czasie i w przestrzeni. Tak więc okres 15 miesięcy, jaki upłynął między zakończeniem pisemnego etapu postępowania a otwarciem etapu ustnego, co do zasady jest okresem właściwym do rozpoznawania spraw dotyczących stosowania prawa konkurencji. Ponadto skargi wniesione na tę samą decyzję wydaną przez Komisję na podstawie prawa konkurencji Unii wymagają co do zasady równoległego rozpatrywania, również wtedy, gdy skargi te nie zostały połączone. Takie równoległe rozpatrywanie jest w szczególności uzasadnione powiązaniem rzeczonych skarg, jak również koniecznością zapewnienia ich spójnej analizy oraz spójnego ich rozstrzygnięcia. Zatem równoległe rozpatrywanie spraw powiązanych może uzasadniać wydłużenie okresu od zakończenia pisemnego etapu postępowania do otwarcia ustnego etapu postępowania, licząc miesiąc na dodatkową sprawę powiązaną.

Następnie skarga wniesiona w przedmiotowej sprawie podważała wszystkie aspekty spornej decyzji dotyczące skarżącej oraz podnosiła złożone kwestie faktyczne i prawne, które musiały zostać przeanalizowane w całości przed otwarciem ustnego etapu postępowania. W tym względzie pisma złożone przez strony były wyjątkowo długie i zawierały obszerne załączniki, które należało poddać pogłębionej analizie i weryfikacji przed otwarciem ustnego etapu postępowania, w szczególności w celu dokonania oceny ich wartości dowodowej i pełnego wyjaśnienia rozpatrywanego stanu faktycznego. Ponadto istniał ścisły związek między przedmiotową sprawą a dziewięcioma pozostałymi skargami wniesionymi na sporną decyzję w kilku różnych językach postępowania. Dodatkowo strona pozwana potrzebowała stosunkowo długiego czasu, by złożyć wersję dupliki w języku roboczym Trybunału. W konsekwencji należy stwierdzić, że termin 25 miesięcy, jaki upłynął między zakończeniem pisemnego etapu postępowania a otwarciem ustnego etapu postępowania nie obejmuje żadnego okresu nieuzasadnionej bezczynności w rozpoznawaniu rzeczonyj sprawy.

(zob. pkt 34, 63, 64, 66, 67, 69, 70, 74, 76, 79, 80)